

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 36. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975278261040/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

kommende Uge og næste Morgen atter vandre op ad den stejle Sti og forsvinde ind i det tætte Mørke.

Da Eberhard var fem År, fik han Lov at ledsage sin Fader. Og det var jo ret Moro for Drengen at trave dybere og dybere ind i Fyrreskovens Nat, at høre de mørke Træers højtidelige Susen, se Solen glimte igennem et Sted langt inde og lænde hvidt Lys over de rustrede Fyrrenåle, og prøve, om han kunde følge Faderen, der høj og tavs skred dér foran med Skovøxen og Proviantstøcken over Ryggen.

Og hvad var det ikke for ham, der aldrig havde været længere end til Landevejen gennem Niederwasser, at nå det store, sorte Kulbjærg heroppe, som stod og dampede hvidt under de brede Fyrregrene; at sove ved Faderens Side i Græstørvshytten og lytte ud i Skoven til dens natlige Sus og ukendte Lyde og vågne næste Morgen i dens Dug og Spindelvæv og fjerne Fuglesang!

Da Eberhard blev større, kom han i Skole inde i Hornberg hos den lille, protestantiske Menighed. Han havde en halv Mil at løbe med sin Taske med Tavlen og Læsebogen og den heidelbergiske Katekismus. Men han var glad for at lære og for de andre Børn og sang hele Vejen langs de gamle Rønnebærtræer og Frugttræer, der i Våren stod så snehvide og i Høsten så koralrøde under de uhyre, sorte Skovmure. Vejen løb gennem den grønne Dal med Gutach skummende Strøm, forbi de klaprende Savmøller ved de store, ensomme Gårde, hvis vældige Tage favnede hele Huset så hjemligt og trygt, at man kun så et Glimt af de små Ruder og de mange røde Blomster på Svalegangene.

Hornberg Kirke dukkede frem derinde og Borgruinen oppe på sin fyrreklædte Højde. Han løb over Broen og ind i den toppede Gade, forbi de lave, grå Gavle med Håndværkernes Skilte og Købmændenes Boder og de gamle Skriftsprog over Dørene, til han nåede Skolen, der lå lige nede ved Gutach, med Vinduerne ud mod Strømmen og de sorte Fyrrehøjder ved Markgrafenschanze.

Præsten og Skolemesteren hed Hr. Tobias Bentel og var en tør og drøj, lille Mand med et gult Ansigt og